

الملحق (١)

پیوست ۱

عن أبي سعيد الخدري في قوله عز وجل (مَرَجَ الْبَحْرَيْنِ يَلْتَقِيَانِ) قال: (علي وفاطمة، قال: لا يبغي هذا على هذه ولا هذه على هذا، (يَخْرُجُ مِنْهُمَا الْوَلُوْ وَالْمَرْجَانُ) قال: الحسن والحسين صلوات الله عليهم أجمعين).^[139]

- ابوسعید خدری درباره‌ی آیه «مَرَجَ الْبَحْرَيْنِ يَلْتَقِيَانِ» گفته است که منظور، علی و فاطمه (علیهم السلام) هستند، نه آن به این ظلم و ستم می‌کند و نه این به آن. و منظور آیه‌ی «يَخْرُجُ مِنْهُمَا الْوَلُوْ وَالْمَرْجَانُ» حسن و حسین (علیهم السلام) می‌باشد. صلوات خداوند بر همه‌ی آنها باد.^[140].

عن ابن عباس في قوله عز وجل: (مَرَجَ الْبَحْرَيْنِ يَلْتَقِيَانِ بَيْنَهُمَا بَرْزَخٌ لَا يَبْغِيَانِ) قال : (مَرَجَ الْبَحْرَيْنِ) علي وفاطمة ، (بَيْنَهُمَا بَرْزَخٌ لَا يَبْغِيَانِ) قال النبي ، (يَخْرُجُ مِنْهُمَا الْوَلُوْ وَالْمَرْجَانُ) قال: الحسن والحسين عليهما السلام).^[141]

- از ابن عباس نقل شده است که در آیات «مَرَجَ الْبَحْرَيْنِ يَلْتَقِيَانِ * بَيْنَهُمَا بَرْزَخٌ لَا يَبْغِيَانِ» منظور از «مَرَجَ الْبَحْرَيْنِ» علی و فاطمه (علیهم السلام) است و منظور از «بَيْنَهُمَا بَرْزَخٌ لَا يَبْغِيَانِ» پیامبر(ص) می‌باشد و منظور از «يَخْرُجُ مِنْهُمَا الْوَلُوْ وَالْمَرْجَانُ» حسن و حسین (علیهم السلام) می‌باشد.^[142]

عن أبي ذر رضي الله عنه في قوله عز وجل : (مَرَجَ الْبَحْرَيْنِ يَلْتَقِيَانِ) قال : (علي وفاطمة عليهما السلام ، يَخْرُجُ مِنْهُمَا الْوَلُوْ وَالْمَرْجَانُ) قال : الحسن والحسين عليهما السلام ، فمن رأى مثل هؤلاء الأربعـة على وفاطمة والحسن والحسين صلوات الله عليهم لا يحبـهم إلا مؤمن ولا يبغضـهم إلا كافـر ، فـكونوا مؤمنـين بـحب أـهل الـبيـت ولا تـكونوا كـفاراً بـبغـضـ أـهل الـبيـت فـتـلـقـوا فـي النـار) [143].

- از ابوذر نقل شده است که درباره‌ی آیه‌ی «مَرَجَ الْبَحْرَيْنِ يَلْتَقِيَانِ» گفت: منظور علی و فاطمه(عليهما السلام) است و منظور از «يَخْرُجُ مِنْهُمَا الْوَلُوْ وَالْمَرْجَانُ» حسن و حسين(عليهما السلام) می‌باشد. چه کسی مانند این چهار نفر را دیده است: علی و فاطمه و حسن و حسين(عليهما السلام). فقط انسان مؤمن آنها را دوست دارد و فقط انسان کافر با آنها دشمن است. پس با دوست داشتن اهل بیت، جزو مؤمنان باشید و با کینه‌ورزی نسبت به آنها، جزو کافران نباشید تا در آتش افکنده نشوید [144].

عن ابن عباس أن فاطمة بكت للجوع والعرى فقال النبي : (اقنعي يا فاطمة بزوجك فو الله إنه سيد في الدنيا وسيد في الآخرة وأصلاح بينهما فأنزل الله (مَرَجَ الْبَحْرَيْنِ يَلْتَقِيَانِ) يقول: أنا الله أرسلت البحرين علي بن أبي طالب (ع) بحر العلم وفاطمة بحر النبوة يلتقيان يتصلان، أنا الله أوقعت الوصلة بينهما، ثم قال: (بَيْنَهُمَا بَرْزَخٌ) مانع؛ رسول الله يمنع علي بن أبي طالب(ع) أن يحزن لأجل الدنيا ويمنع فاطمة أن تخاصم بعلها لأجل الدنيا، (فِبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا) يا عشر الجن والإنس (تَكَذِّبَانِ) بولاية أمير المؤمنين(ع) أو حب فاطمة الزهراء ، فاللولو الحسن والمرجان الحسين ؛ لأن اللولو الكبار والمرجان الصغار) [145].

- از ابن عباس نقل شده است که فاطمه(س) از گرسنگی و بی‌لباسی گریه کرد. پیامبر(ص) به او فرمود: «ای فاطمه، به شوهرت قانع باش؛ به خدا قسم که او در دنیا و آخرت سرور و سالار است» و بین آن دو آشتی برقرار کرد. آنگاه خداوند این آیه را نازل فرمود: «مَرَجَ الْبَحْرَيْنِ يَلْتَقِيَانِ» خداوند می‌فرماید: «من دو دریا را فرستادم، على بن ابی طالب(ع) دریای علم، و فاطمه(س) دریای

نبوت، به هم می‌رسند و متصل می‌شوند؛ من، خداوند، این وصلت را بین آن دو ایجاد کرده‌ام. سپس فرمود: «بَيْنَهُمَا بَرْزَخٌ» یعنی بین آن دو مانع وجود دارد که همان رسول خدا(ص) می‌باشد. او مانع می‌شود که علی بن ابی طالب(ع) به خاطر دنیا غصه بخورد و غمگین شود و مانع می‌شود که فاطمه(س) به خاطر دنیا پا شوهرش مجادله کند. «فَبِأَيِّ الْأَاءِ رَبِّكُمَا»: ای دو گروه جن و انس «ثُكَّذَبَانِ» یعنی تکذیب ولایت علی(ع) و محبت نسبت به فاطمه زهرا(س). «لَوْلُؤَ» حسن است و «مرجان» حسین زیرا لَوْلُؤَ بزرگ است و مرجان کوچک^[146].

عن يحيى بن سعيد القطان قال : سمعت أبا عبد الله(ع) يقول : في قوله عز وجل : (مَرَجَ الْبَحْرَيْنِ يَلْتَقِيَانِ بَيْنَهُمَا بَرْزَخٌ لَا يَبْغِيَانِ) قال: (علي وفاطمة عليهما السلام بحران من العلم عميقان لا يبغى أحدهما على صاحبه، (يَخْرُجُ مِنْهُمَا الْلُّؤْلُؤُ وَالْمَرْجَانُ) الحسن والحسين عليهما السلام)^[147].

- يحيى بن سعيد قطان از امام صادق(ع) نقل کرده است که درباره‌ی آیات «مَرَجَ الْبَحْرَيْنِ يَلْتَقِيَانِ * بَيْنَهُمَا بَرْزَخٌ لَا يَبْغِيَانِ» فرمود: «علی(ع) و فاطمه(س) دو دریای عمیق علم هستند که هیچ یک بر دیگری ظلم و طغيان نمی‌کند. «يَخْرُجُ مِنْهُمَا الْلُّؤْلُؤُ وَالْمَرْجَانُ» حسن و حسین(علیهم السلام) هستند^[148].

عن سفيان الثوري في قول الله عز وجل: (مَرَجَ الْبَحْرَيْنِ يَلْتَقِيَانِ بَيْنَهُمَا بَرْزَخٌ لَا يَبْغِيَانِ) قال: (فاطمة و علي عليهما السلام، (يَخْرُجُ مِنْهُمَا الْلُّؤْلُؤُ وَالْمَرْجَانُ) قال: الحسن والحسين عليهما السلام)^[149].

- از سفیان ثوری در تفسیر آیه‌ی «مَرَجَ الْبَحْرَيْنِ يَلْتَقِيَانِ * بَيْنَهُمَا بَرْزَخٌ لَا يَبْغِيَانِ» نقل شده است که گفت: فاطمه و علی (علیهم السلام) است و «يَخْرُجُ مِنْهُمَا الْلُّؤْلُؤُ وَالْمَرْجَانُ» حسن و حسین (علیهم السلام) هستند^[150].

عن جابر عن أبي جعفر (ع) في قوله تعالى: (مَرَجَ الْبَحْرَيْنِ يَلْتَقِيَانِ) قال: (علي وفاطمة، (بَيْنَهُمَا بَرْزَخٌ لَا يَبْغِيَانِ) قال: لا يبغى علي على فاطمة ولا تبغى فاطمة على علي، (يَخْرُجُ مِنْهُمَا الْوَلُوْ وَالْمَرْجَانُ) قال: الحسن والحسين عليهما السلام من رأى مثل هؤلاء الأربعه علي وفاطمة والحسن والحسين لا يحبهم إلا مؤمن ولا يبغضهم إلا كافر، فكونوا مؤمنين بحب أهل البيت ولا تكونوا كفاراً ببغض أهل البيت فتلقوها في النار).^[151]

- از جابر از ابو جعفر امام باقر(ع) نقل شده است که درباره آیه‌ی «مَرَجَ الْبَحْرَيْنِ يَلْتَقِيَانِ» فرمود: «منظور على و فاطمه (عليهما السلام) است و منظور از «بَيْنَهُمَا بَرْزَخٌ لَا يَبْغِيَانِ» نه على بر فاطمه ظلم و ستم می‌کند و نه فاطمه بر على. «يَخْرُجُ مِنْهُمَا الْوَلُوْ وَالْمَرْجَانُ» حسن و حسين (عليهما السلام) می‌باشد. چه کسی مانند این چهار نفر را دیده است: على و فاطمه و حسن و حسين (عليهما السلام). فقط انسان مؤمن آنها را دوست دارد و فقط انسان کافر با آنها دشمن است. پس با دوست داشتن اهل بيت، جزو مؤمنان باشيد و با کینه‌ورزی به آنها، جزو کافران نباشيد تا در آتش افکنده نشويد».^[152]

قال حدثنا أبو القاسم العلوى (قال حدثنا فرات) معنعاً عن ابن عباس رضي الله عنه في قوله تعالى : (مَرَجَ الْبَحْرَيْنِ يَلْتَقِيَانِ) قال: (علي وفاطمة (بَيْنَهُمَا بَرْزَخٌ لَا يَبْغِيَانِ) قال: رسول الله، (يَخْرُجُ مِنْهُمَا الْوَلُوْ وَالْمَرْجَانُ)، قال: الحسن والحسين عليهما السلام).^[153]

- ابو قاسم علوی (گفت فرات برای ما روایت کرد) در روایتی «معنعن» (روایتی که از منابع مختلف، روایت می‌شود) از ابن عباس (رض) برای ما در تفسیر آیه‌ی «مَرَجَ الْبَحْرَيْنِ يَلْتَقِيَانِ» گفت: منظور على و فاطمه (عليهما السلام) است و منظور از «بَيْنَهُمَا بَرْزَخٌ لَا يَبْغِيَانِ» رسول خدا است و «يَخْرُجُ مِنْهُمَا الْوَلُوْ وَالْمَرْجَانُ» منظور، حسن است و حسين (عليهما السلام) است.^[154]

عن جعفر بن محمد الصادق (ع) قال: (مَرَجَ الْبَحْرَيْنِ يَلْتَقِيَانِ بَيْنَهُما بَرْزَخٌ لا يَبْغِيَانِ) قال: (علي وفاطمة بحران عميقان لا يبغي أحدهما على صاحبه، جاءهما النبي فأدخل رجليه بين فاطمة وعلى، (يَخْرُجُ مِنْهُمَا الْوُلُوُّ وَالْمَرْجَانُ) الحسن والحسين عليهما السلام).^[155]

- از جعفر بن محمد صادق(ع) در تفسیر آیه‌ی «مَرَجَ الْبَحْرَيْنِ يَلْتَقِيَانِ * بَيْنَهُما بَرْزَخٌ لَا يَبْغِيَانِ» نقل شده است که فرمود: «على و فاطمه دو دریای ژرف و عمیقت‌که هیچ یک بر دیگری تجاوز نمی‌کند. پیامبر(ص) به نزدشان آمد و دو پایش را میان فاطمه و على داخل کرد، «يَخْرُجُ مِنْهُمَا الْوُلُوُّ وَالْمَرْجَانُ» فرمود: حسن و حسین(علیهما السلام) است».^[156]

عن عبد الله بن مسعود رضي الله عنه وقد سئل يوماً في محفى من المهاجرين والأنصار في قوله عز وجل: (بَيْنَهُما بَرْزَخٌ لَا يَبْغِيَانِ) قال: (لا يبغي على على فاطمة ولا تبغي فاطمة على على ينعم على بما أعد الله له وخصه من نعيمه بفاطمة اتصل معهما ابناهما حافين بهما منهم فيصل من النور كالحجال خصوا به من بين أهل الجنان يقف على من النظر إلى فاطمة فينعم وإلى ولديه فيفرح والله يعطي فضله من يشاء وهذا أوسع وأرحم وألطف، ثم قرأ هذه الآية: (يَتَازَّ عَوْنَ فِيهَا كَأسًا لَا لَغْوٌ فِيهَا وَلَا تَأْثِيمٌ) بين أمير المؤمنين علي بن أبي طالب وفاطمة والحسن والحسين من غير تكلف وكل في أماكنه ونعيمه مد بصره (فَيُؤْمَنُذٌ لَا يُسْئَلُ عَنْ ذَنْبِهِ إِنْسٌ وَلَا جَانٌ)).^[157]

- روزی از عبدالله بن مسعود (رض) در محفی از مهاجرین و انصار، درباره‌ی «بَيْنَهُما بَرْزَخٌ لَا يَبْغِيَانِ» سوال شد. وی گفت: «نه على بر فاطمه ستم روا می‌دارد و نه فاطمه بر على. على را بر نعمتی که خداوند برای او وعده داده، مسلط نمود و فاطمه را بر نعمتها ای اختصاصی، مسلط نمود. فرزندانشان را به آنها متصل نمود و مانند حلقه‌ی نوری هستند که خداوند آنها را از اهل جنان (جمع بهشت) متمایز کرده است و این به نگاه آنان به فاطمه برمی‌گردد. پس متعم می‌شود و با نگاه فرزندانش خوشحال می‌شود و خداوند از فضل خود به هرکس که بخواهد می‌دهد که این لطیفتر و رحیمتر و واسع‌تر است.

سپس این آیه را تلاوت کرد: «يَتَازَ عُونَ فِيهَا كَأساً * لَا لَغْوٌ فِيهَا وَلَا تَأْثِيمٌ» و در بین امیر المؤمنین علی ابن ابی طالب و فاطمه و حسن و حسین هیچ تکلفی نیست و هر کس مقام خود را دارا است و به اندازه‌ای که چشم می‌تواند ببیند دارای نعمت‌ها می‌باشند «فَيَوْمَئِذٍ لَا يُسْئَلُ عَنْ ذَنْبِهِ إِنْسٌ وَلَا جَانٌ»^[158] (پس در آن روز هیچ انسان و جنی از گناهانش پرسیده نمی‌شود).

قال أبو عبد الله(ع) في قوله تعالى: (مَرَجَ الْبَحْرَيْنِ يَلْتَقِيَانِ بَيْنَهُمَا بَرْزَخٌ لَا يَبْغِيَانِ) قال: (علي وفاطمة بحران من العلم عميقان لا يبغى أحدهما على صاحبه (يخرج منها اللؤلؤ والمرجان) الحسن والحسين عليهما السلام)^[159].

- از امام صادق(ع) در تفسیر آیه‌ی «مَرَجَ الْبَحْرَيْنِ يَلْتَقِيَانِ * بَيْنَهُمَا بَرْزَخٌ لَا يَبْغِيَانِ» نقل شده است که فرمود: «علي وفاطمه دو دریای ژرف و عمیقد که هیچ یک بر دیگری تجاوز نمی‌کند». «يَخْرُجُ مِنْهُمَا الْلُؤلُؤُ وَالْمَرْجَانُ» فرمود: «حسن و حسین(عليهم السلام) است»^[160].

عن جویبر عن الضحاک فی قوله تعالى: (مَرَجَ الْبَحْرَيْنِ يَلْتَقِيَانِ) قال: علي وفاطمة (بَيْنَهُمَا بَرْزَخٌ لَا يَبْغِيَانِ) قال: النبي (يَخْرُجُ مِنْهُمَا الْلُؤلُؤُ وَالْمَرْجَانُ) قال: الحسن والحسین)^[161].

- از جویبر از ضحاک در تفسیر آیه‌ی «مَرَجَ الْبَحْرَيْنِ يَلْتَقِيَانِ» نقل شده است که گفت: علي و فاطمه‌اند. منظور از «بَيْنَهُمَا بَرْزَخٌ لَا يَبْغِيَانِ» پیامبر(ص) و منظور از «يَخْرُجُ مِنْهُمَا الْلُؤلُؤُ وَالْمَرْجَانُ» حسن و حسین(عليهم السلام) است^[162].

عن محمد بن رستم، عن زاذان عن سلمان فی قوله تعالى: (مَرَجَ الْبَحْرَيْنِ يَلْتَقِيَانِ) قال: (علي وفاطمة، (بَيْنَهُمَا بَرْزَخٌ لَا يَبْغِيَانِ)، قال:

النبي ، (يَخْرُجُ مِنْهُمَا الْوَلُوْ وَالْمَرْجَانُ) قال: الحسن والحسين عليهما السلام).^[163]

- از محمد بن رستم از زادان از سلمان در تفسیر آیه‌ی «مَرَاجِ الْبَحْرَيْنِ يَلْتَقِيَانِ» نقل شده است که گفت: علی و فاطمه‌اند و منظور از «بَيْنَهُمَا بَرْزَخٌ لَا يَبْغِيَانِ» پیامبر(ص) است و منظور از «يَخْرُجُ مِنْهُمَا الْوَلُوْ وَالْمَرْجَانُ» حسن و حسین(عليهمما السلام) است.^[164].

عن سعید بن جبیر عن ابن عباس في قول الله تعالى: (مَرَاجِ الْبَحْرَيْنِ يَلْتَقِيَانِ) قال: (علی وفاطمة، (بَيْنَهُمَا بَرْزَخٌ لَا يَبْغِيَانِ) قال: حب دائم لا ينقطع ولا ينفد، (يَخْرُجُ مِنْهُمَا الْوَلُوْ وَالْمَرْجَانُ قال: الحسن والحسين)
•([165])

- از سعید بن جبیر از ابن عباس در تفسیر آیه‌ی «مَرَاجِ الْبَحْرَيْنِ يَلْتَقِيَانِ» نقل شده است که گفت: علی و فاطمه‌اند و منظور از «بَيْنَهُمَا بَرْزَخٌ لَا يَبْغِيَانِ» عشق و علاقه‌ای دائمی است که هرگز نه منقطع می‌شود و نه به آخر می‌رسد و منظور از «يَخْرُجُ مِنْهُمَا الْوَلُوْ وَالْمَرْجَانُ» حسن و حسین(عليهمما السلام) است.^[166]

عن سعید بن جبیر عن ابن عباس في قوله تعالى: (مَرَاجِ الْبَحْرَيْنِ يَلْتَقِيَانِ) قال: علي وفاطمة، (بَيْنَهُمَا بَرْزَخٌ لَا يَبْغِيَانِ) قال: حب لا ينقطع ولا ينفد أبداً، (يَخْرُجُ مِنْهُمَا الْوَلُوْ وَالْمَرْجَانُ) قال: الحسن والحسين)
•([167])

- از سعید بن جبیر از ابن عباس در تفسیر آیه‌ی «مَرَاجِ الْبَحْرَيْنِ يَلْتَقِيَانِ» نقل شده است که گفت: علی و فاطمه‌اند و منظور از «بَيْنَهُمَا بَرْزَخٌ لَا يَبْغِيَانِ» عشق و علاقه‌ای دائمی است که هرگز نه منقطع

می شود و نه به آخر می رسد و منظور از «يَخْرُجُ مِنْهُمَا الْوَلُوْأُ وَالْمَرْجَانُ» حسن و حسین (علیہما السلام) است^[168].

عن مجاهد عن ابن عباس فی قوله تعالیٰ: (مَرَجَ الْبَحْرَيْنِ يَلْتَقِيَانِ) قال: علی وفاطمة (بَيْنَهُمَا بَرْزَخٌ لَا يَبْغِيَانِ) ود لا يتباغضان (يَخْرُجُ مِنْهُمَا الْوَلُوْأُ وَالْمَرْجَانُ) قال: الحسن والحسین^[169].

- از مجاهد از ابن عباس در تفسیر آیه‌ی «مَرَجَ الْبَحْرَيْنِ يَلْتَقِيَانِ» نقل شده است که گفت: علی و فاطمه‌اند و منظور از «بَيْنَهُمَا بَرْزَخٌ لَا يَبْغِيَانِ» عشق و علاقه است و این دو به یکدیگر کینه نمی‌ورزند و منظور از «يَخْرُجُ مِنْهُمَا الْوَلُوْأُ وَالْمَرْجَانُ» حسن و حسین (علیہما السلام) است^[170].

ومن تفسیر الثعلبی ذکر الثعلبی فی تفسیر سورة الرحمن قوله تعالیٰ:
(مَرَجَ الْبَحْرَيْنِ يَلْتَقِيَانِ بَيْنَهُمَا بَرْزَخٌ لَا يَبْغِيَانِ ... يَخْرُجُ مِنْهُمَا الْوَلُوْأُ وَالْمَرْجَانُ) وبالإسناد المتقدم قال: (وأخبرني الحسين بن محمد بن الحسين الدينوري، حدثنا موسى بن محمد بن علي بن عبد الله قال: قرأ أبي على أبي محمد الحسن بن علوية القطان من كتابه وأنا أسمع، حدثنا بعض أصحابنا حدثي رجل من أهل مصر يقال له طسم، حدثنا أبو حذيفة عن أبيه عن سفيان الثوري في قول الله عز وجل (مَرَجَ الْبَحْرَيْنِ يَلْتَقِيَانِ بَيْنَهُمَا بَرْزَخٌ لَا يَبْغِيَانِ) قال: فاطمة وعلي، (يَخْرُجُ مِنْهُمَا الْوَلُوْأُ وَالْمَرْجَانُ) قال: الحسن والحسین)^[171].

- در تفسیر ثعلبی در تفسیر این آیه‌ی سوره‌ی الرحمن «مَرَجَ الْبَحْرَيْنِ يَلْتَقِيَانِ بَيْنَهُمَا بَرْزَخٌ لَا يَبْغِيَانِ ... يَخْرُجُ مِنْهُمَا الْوَلُوْأُ وَالْمَرْجَانُ» با سند نقل شده است: «... ابو حذیفه از سفیان ثوری برای ما نقل نموده است که مراد از «مَرَجَ الْبَحْرَيْنِ يَلْتَقِيَانِ بَيْنَهُمَا بَرْزَخٌ لَا يَبْغِيَانِ» فاطمه و علی است و منظور از «يَخْرُجُ مِنْهُمَا الْوَلُوْأُ وَالْمَرْجَانُ» حسن و حسین (علیہما السلام) است»^[172].

قوله تعالى (مَرَجَ الْبَحْرَيْنِ يَلْتَقِيَانِ) عن أنس قال: علي وفاطمة (يَخْرُجُ مِنْهُمَا الْوَلُوْ وَالْمَرْجَانُ) قال: الحسن والحسين عليهما السلام، وعن ابن عباس: علي وفاطمة، (بَيْنَهُمَا بَرْزَخٌ) النبي ، (يَخْرُجُ مِنْهُمَا) الحسن والحسين عليهما السلام).[173]

- درباره سخن خداوند «مَرَجَ الْبَحْرَيْنِ يَلْتَقِيَانِ» أنس گفته است على و فاطمه‌اند و درباره «يَخْرُجُ مِنْهُمَا الْوَلُوْ وَالْمَرْجَانُ» گفته است حسن و حسين(عليهما السلام) هستند. و از ابن عباس: علي و فاطمه، «بَيْنَهُمَا بَرْزَخٌ لَا يَبْغِيَانِ» پیامبر(ص)، «يَخْرُجُ مِنْهُمَا» حسن و حسين(عليهما السلام).[174].

نعم الاصفهاني في ما نزل من القرآن في أمير المؤمنين (ع) عن حماد بن سلمة عن ثابت عن أنس وعن أبي مالك عن ابن عباس والقاضي النطري عن سفيان بن عيينة عن جعفر الصادق(ع) - واللفظ له - في قوله: (مَرَجَ الْبَحْرَيْنِ يَلْتَقِيَانِ) قال: (علي وفاطمة بحران عميقان لا يبغي أحدهما على صاحبه). وفي رواية: (بَيْنَهُمَا بَرْزَخٌ) رسول الله، (يَخْرُجُ مِنْهُمَا الْوَلُوْ وَالْمَرْجَانُ) الحسن والحسين عليهما السلام).[175]

- نعيم اصفهاني از آنچه در قرآن در مورد امير المؤمنين نازل شده است از حماد بن سلمه از.... از امام جعفر صادق(ع) درباره «مَرَجَ الْبَحْرَيْنِ يَلْتَقِيَانِ» گفته است: «علي و فاطمه دو دریای عمیق‌اند که هیچ کدام بر دیگری برتری ندارند» و درباره «بَيْنَهُمَا بَرْزَخٌ»: «رسول الله» و «يَخْرُجُ مِنْهُمَا الْوَلُوْ وَالْمَرْجَانُ»: «حسن و حسين(عليهما السلام)».[176]

السيد الرضي في (المناقب الفاخرة): عن المبارك بن سرور، قال: أخبرني القاضي أبو عبد الله، قال: أخبرني أبي (رحمه الله)، قال: أخبرني أبو غالب محمد بن عبد الله يرفعه إلى أبي هارون العبدى، عن أبي سعيد

الحدري، قال: سئل ابن عباس عن قول الله عز وجل: (مَرَجَ الْبَحْرَيْنِ يَلْتَقِيَانِ)، فقال: (عَلَى وَفَاطِمَةَ عَلَيْهِمَا السَّلَامُ، وَ(بَيْنَهُمَا بَرْزَخٌ لَا يَبْغِيَانِ) رَسُولُ اللَّهِ ، وَ(يَخْرُجُ مِنْهُمَا الْلُّؤْلُوُ وَالْمَرْجَانُ) قال: الحسن والحسين **عَلَيْهِمَا السَّلَامُ**)^[177].

- سید رضی در «مناقب الفاخرة»: (با ذکر سلسله راویان).... از ابو سعید خدری که گفت: از ابن عباس درباره سخن خداوند متعال «مَرَجَ الْبَحْرَيْنِ يَلْتَقِيَانِ» سوال شد و گفت: علی و فاطمه **(عَلَيْهِمَا السَّلَامُ)** هستند و «بَيْنَهُمَا بَرْزَخٌ لَا يَبْغِيَانِ» پیامبر خدا^(ص) و «يَخْرُجُ مِنْهُمَا الْلُّؤْلُوُ وَالْمَرْجَانُ» حسین و حسین **(عَلَيْهِمَا السَّلَامُ)** می باشند^[178].

أبو علي الطبرسي: روی عن سلمان الفارسي ، وسعید بن جبیر، وسفیان الثوری: (أَنَ الْبَحْرَيْنِ عَلَى وَفَاطِمَةَ عَلَيْهِمَا السَّلَامُ، (بَيْنَهُمَا بَرْزَخٌ لَا يَبْغِيَانِ) محمد رسول الله ، (يَخْرُجُ مِنْهُمَا الْلُّؤْلُوُ وَالْمَرْجَانُ) الحسن والحسین **عَلَيْهِمَا السَّلَامُ**)^[179].

- ابو علی طبرسی: از سلمان فارسی و سعید بن جبیر و سفیان ثوری روایت شده است که: «دو دریا، علی و فاطمه **(عَلَيْهِمَا السَّلَامُ)** هستند، «بَيْنَهُمَا بَرْزَخٌ لَا يَبْغِيَانِ» محمد، پیامبر خدا^(ص) و «يَخْرُجُ مِنْهُمَا الْلُّؤْلُوُ وَالْمَرْجَانُ» حسن و حسین **(عَلَيْهِمَا السَّلَامُ)** می باشند^[180].

. البرهان: ج 27 مج 7 ص 387، بحار الأنوار: ج 24 ص 97، تأویل الآیات: ج 2 ص 636. [139]

. - برهان: ج 27 مج 7 ص 387 ، بحار الانوار: ج 24 ص 97 ، تاویل الآیات: ج 2 ص 636. [140]

. - البرهان: ج 27 مج 7 ص 387، بحار الأنوار: ج 24 ص 97، تأویل الآیات: ج 2 ص 636، بحار الأنوار: ج 37 ص 96، بحار الأنوار: ج 37 ص 96. [141]

- [142] - برهان: ج 27 مج 7 ص 387 ; بحار الانوار: ج 24 ص 97 ; تاویل الآیات: ج 2 ص 636 ; بحار الانوار: ج 37 ص 64 ; بحار الانوار: ج 37 ص 96.
- [143] - البرهان: ج 27 مج 7 ص 387، بحار الانوار: ج 24 ص 98، تاویل الآیات: ج 2 ص 636، بحار الانوار: ج 37 ص 64، تفسیر فرات الکوفی: ص 460.
- [144] - برهان: ج 27 مج 7 ص 387 ; بحار الانوار: ج 24 ص 97 ; تاویل الآیات: ج 2 ص 636 ; بحار الانوار: ج 37 ص 64 ; تفسیر فرات کوفی: ص 460.
- [145] - البرهان: ج 27 مج 7 ص 387، المناقب - ابن شهر آشوب: ج 3 ص 319، بحار الانوار: ج 24 ص 99.
- [146] - برهان: ج 27 مج 7 ص 387 ; مناقب - ابن شهر آشوب: ج 3 ص 319 ; بحار الانوار: ج 24 ص 99
- [147] - البرهان: ج 27 مج 7 ص 387، الخصال: ج 1 ص 65، القمي: ج 2، بحار الانوار: ج 24 ص 98، و: ج 37 ص 95.
- [148] - برهان: ج 27 مج 7 ص 387 ; خصال: ج 1 ص 65 ; قمی: ج 2 ; بحار الانوار: ج 24 ص 98 و ج 37 ص 95.
- [149] - بحار الانوار: ج 24 ص 99، بحار الانوار: ج 37 ص 73.
- [150] - بحار الانوار: ج 24 ص 99 ; بحار الانوار: ج 35 ص 73.
- [151] - بحار الانوار: ج 37 ص 96.
- [152] - بحار الانوار: ج 37 ص 96.
- [153] - تفسیر فرات الکوفی: ص 459
- [154] - تفسیر فرات کوفی: ص 459
- [155] - تفسیر فرات الکوفی: ص 459
- [156] - تفسیر فرات کوفی: ص 459
- [157] - تفسیر فرات الکوفی: ص 461
- [158] - تفسیر فرات کوفی: ص 461
- [159] - روضة الوعاظین: ج 1 ص 148
- [160] - روضة الوعاظین: ج 1 ص 148
- [161] - شواهد التنزيل: ج 2 ص 284
- [162] - شواهد التنزيل: ج 2 ص 284
- [163] - شواهد التنزيل: ج 2 ص 285
- [164] - شواهد التنزيل: ج 2 ص 285
- [165] - شواهد التنزيل: ج 2 ص 286
- [166] - شواهد التنزيل: ج 2 ص 286
- [167] - شواهد التنزيل: ج 2 ص 287

- .287 - شواهد التنزيل: ج 2 ص [168]
  - .289 - شواهد التنزيل: ج 2 ص [169]
  - .289 - شواهد التنزيل: ج 2 ص [170]
  - .399 - العمدة: ص [171]
  - .399 - عمدة: ص [172]
- كشف الغمة: ج 1 ص 323، بحار الانوار: ج 37 ص 96، كشف اليقين: ص 400. [173]
- كشف الغمة: ج 1 ص 323 ؛ بحار الانوار: ج 37 ص 96 ؛ كشف اليقين: ص 400 [174]
  - .318 - المناقب: ج 3 ص [175]
  - .318 - مناقب: ج 3 ص [176]
- .388 - البرهان: ج 27 مج 7 ص [177]
- .388 - برهان: ج 27 مج 7 ص [178]
- .336 - مجمع البيان: ج 9 ص [179]
- .336 - مجمع البيان: ج 9 ص [180]